

پردی چاپیریال اود مهاجرو کوچنیانو دزدکړي مساله

(دمورنی ژبي زدکړه، ساتنه او پالنه)
(دويمه برخه)

دمورنی ژبي زدکړه، ساتنه او پالنه دهرچا دهویت جورونکی عنصر دی. دهمدی اصل پرېنا، په ځانگړي ډول مهاجر افغانان چې د نړۍ په هر گوټ کې میشت دي، باید د مورنی ژبي په زدکړه، ساتنه او پالنه کې تروسه، وسه پاملرنه وکړي. په دې برخه کې ځانگړی مسؤلیت دکوچنیانو میندو او پلرونو ته ورله غاړې دی. میندې او پلرونه باید هڅه وکړي چې په کورني چاپیریال کې د ماشوم مورنی ژبه وکارول شي اودهغه ترڅنگه دا هم هیږه نه شي چې میندې او پلرونه دښوونکو ترټولو ستر او مهم مرستندویان دي.

په بې آدرسه لوري، «د» لارورکولارویانو» خوځیدل، هجرت اودهجرت په چاپیریال کې شته ستونزې؛ دا هغه عیني واقعیتونه دي چې دهر مهاجرو له وطن څخه ورک انسان ته په مخ کې پرتې دي. کلونه پخوا، کله چې زمورپه وطن کې دجگړې اور بل کړای شو، څو تنه جگ شول اود یوشمیر خلکو دسرونو دوهلونیت یې وکړ، خوناخپه په خپلوکې سره ولويد ل. گټونکو دخپل بریا لیتوب اتن کاوه، چې یوشمیر نور وړخ ورمات کړ او دپردولینکروسورخونړی سیلاويي پروطن اوخلکو وریرا برکړ.

په افغانستان کې دبل کړای شوي اورلمبوکورونو اوخلکو ته خولا څه چې، آسمانونو ته هم خولي اچولي. څوکاله وروسته دواکدارانو امرین نوي خپلوتیروتتو ته پام شو. کله چې دخپلوتیروتتو داورپه تاوباندي، وسوخیدل، پوه شول چې اورلرونې سم نه خوځیږي. امرینو داورلرونکی بدل کړ، خوبیا هم اورددوی په خوبنه نه بلیده اوکله کله به یې دوی ته هم خولي اچولي. دغه اورتول وطن نیولی و. نړیوالودغه اورته په کرکې، خوشالی اوتعجب کتل. دنړۍ سیا سیونودوحشي سره بیبردر اخلمولوپه خاطر، دغه اورته داسلام دکټلپه پلمه وچ اولامده وراچول، چې داورلمبي لاپسي مرگوني شي.

سوریږ ولويد اودنړۍ ځینو هیوادونو دخپلو بریا لیتوبونو گداوي سرکړي، خوزمورپرخلکو او وطن باندي ناروا بل کړای شوی اور، نه یوازی مرنه شو، بلکې نور هم مرگونی شو، دوحشت یوه بله توره پرده هم ورباندي وغورږیده او یوځل بیا سره ورونه افغانان خپلو منځوکې ولويدل اونوي بې مفهومه جگړې پیل شوې. زمور یوشمیر هیواد وال ددغه اورخوراک شول، اویوشمیر نورويي له گټورندوروانې پټیو سره ددي اور دسوځنده لمبوله دايري څخه ځانونه وایستل، اودنړۍ په گوټ گوټ کې سره خواره واره اودنویوتولنو اونوي ژوند له نویوستونزو سره مخامخ شول.

له افغانستان څخه بهرزمور دهیواد والوستونزې څوډوله دي. هغه هیوادونه چې مهاجرو ته پناه نه ورکوي، هلته زمور اکثریت ورغلي هیوادوال، دبی کورۍ، بې روزگاری اودقانوني اسنادودنه لرلو ترپټي لاندي زگیروي کوي. دیوي مری دوی دپیدا کولوپه تکل کې وي، یعنی یوازی دخپلو بچودخپلې په فکر کې وي. په داسې چاپیریال اوشرايطوکې دښوونې اوروزني اومورنی ژبي دساتلو اوپالولومساله اصلاً طرح کيږي نه. لکه په ایران، پاکستان اودپخواني شوروي اتحاد په ځینو جمهوریتونوکې؛ اوبیا هغه هیوادونه چې مهاجرو ته پناه ورکوي اوڅه مالي مرسته هم ورسره کوي، دلته بیا بل ډول ستونزې مخکې پرتې وي. په دې ډول چاپیریالونوکې بیا هم مهاجرو کوچنیان اوتنکي زلمیان دنوروزبو اوفرهنگونو تر تاثیر لاندي خپله مورنی ژبه اوفرهنگ له لاسه ورکوي.

باید دا خبره بیا تکرار شي چې پرافغانانو باندي دننه په افغانستان کې اوپه گاونډ ایران اوپاکستان کې دپرخلي داسې حالات هم تیر شوي دي چې میندو پلرونو ته دکوچنیانو دښوونې اوروزني مساله مطرح نه وه، بلکې لومړی د امنیت دنشت والي پراساس اوبیا دیکارۍ اودعايد دنه درلودلو پراساس دهغوی دژوندي پاتي کیدومسالی میندې اوپلرونه زورول. په ایران کې اوس هم دژبني اومذهبي تعصب له مخې افغان کوچنیان له ښونځی څخه شړل کيږي، دنړیوالې ټولني دتیرايستلو اوپر افغان حکومت باندي د فشار راورلوپه خاطر دوهلوټکولو او ان وژلو ترپولي پوري چلند ورسره کيږي اوتش لاس یوازی دتن له جاموسره یې د «افغان اشغال» په نامه را ایستل کيږي. تاسو کولای شئ دايران اوپاکستان په کمپونوکې دنړۍ ترټولو محروم، وړي، تږي، بیسواده، بې تعلیمه کوچنیان اوتنکي زلمیان وگورئ. هرځلي چې دې کمپونو ته ورشئ، دنویو دردونو، نویو غمونو اونویو وحشتونو نوي کیسي اوریدلای شئ. هلته دمرگونو، دردونو او وحشتونو کیسي دي، نه د ښوونې اوروزني کوم پروگرام؛ دوی هره ورځ له نویوستونزو اونوي وحشت سره مخامخ دي، نه نوي کتاب سره، نه نوي درس سره اونه کوم ښوونکي سره. دوی دلوري اوبیسوادی له بلاووسره مخ دي. دغه لوره اوبیسوادي په لومړي گام کې هغو کوچنیانو ته ورورسیده چې دننه په افغانستان کې له دیر مجبوریت نه پاتي و. ورسره له دې چې په هغو شرايطوکې میندو اوپلرونو دخپل وس په دایره کې دپري هلي ځلي کړي دي، خونتیجه یې جگړې اولوري خورلي ده او هیڅ په لاس نه لرو؛ اودا دی دیوچور شوي هیواد، اودیولوت شوي ملت دنوروتراژیديو ترڅنگ ترټولو لویه

دپانو شمیره: له 1 تر 6

غمیزه دنوي اوخوان نسل بي تعليمه اوبیسواده پاتي کيدل اود مورنی ژبي په ليک اولوست باندي نه پوهيدل دي. راتلونکي نسلونه له مورخه حد اقل داوسني نسل دسواد اودمورنی ژبي زدکړه غواړي،خوموردادی هغوی ته نوی نسل تش لاس اوخالې ذهن ورليږو.

زه چې ماشوم وم اوبيا زلمی شوم،هغه وخت هم زموروطن په ناوړه اقتصادي حالت کې گيرو،که ډيرپه ابتدايي ډول هم وڅوږيا هم دښوونځي په نامه يوځای وچې کوچنيان به ورته اوبنونکي به يوڅه وربندل؛خاواس چې هغه وختونه سړی يادوي ،هغه يوخوب اوخيال ته پاتي کيږي،چې کيسه يې سړی په ساده ژبه داسې کولای شي:

يوښکلی بن مې په خوب ليدلوچې نوم يې افغانستان و. هلته ټولوپه سوله اوخوبنی کې ژوند کاوه.ټولوخپل ژوند خپله سمبالاوه،ټولولڅوکوديوې کورنی دغروپه څيرژوندکاوه.کوم يونيم ځای کې ورکتون وچې هلته به تراوو(۷) کلونودښکته عمرماشومانودخپلوبښوونکومينه ،مرسته اولرځه ښوونه ليدله،وروسته له اوه کلنی نه دښوونځي په نامه بل ځای وچې شپږکاله ماشومان په خوبنی سره د بيلابيلومضامينومقدمات زده کول،بياتردولسم ټولگي پورې دليسي دوره وه.وروسته دپوهنتون په نامه يوبن وچې ځوانان په کې روزل کيدل اوله لوړوزدکړوسره ټولنی ته وړاندي کيدل.زه هم دهمدي لاري لاروی وم،ورکتون مې ونه ليد،لومړنی سواد مې په کوراوجومات کې زده کړ ،ښوونځي ته ولاړم،بيا مې پوهنتون پای ته ورساوه اوبيا مې همالته کارپيل کړ.

په دې ډول مې ژوند له استاد،ټولگي،تباشير،کتاب،کاغذ او قلم سره تيريد.ديولورپروازه مارغه غوندي وم.ټول ژوند مې دښوونې اوروزني په دايره کې تيرکړ.خوبن وم کتابونه مې لوستل،مهريانه استادان مې لرل،دښه استعداد زده کوونکي مې درلودل.هرڅه ښه وو:درس ښه،ټولگی ښه،کاغذ ښه،قلم ښه اوهرڅه ښه ښايسته اورده موده مې دښوونې اوروزني په رنگينه دنيا کې ژوند وکړ،خو ... نا ځايه له خوبه راويښ شوم،ومې ليدل هيڅ شی هم نه شته.نه ورکتون،نه ښوونځی،نه پوهنځی،نه استاد نه شاگرد،نه قلم نه کاغذ،بس دورکتون پرځای وسله تون،دپوهنتون پرځای وحشتتون،دشاگرد اواستاد پرځای وسله وال اوقومندان،دقلم پرځای ټوپک،دگلانودخوشبویی پرځای دباروتواو وينوبوی،درواوبوپرځای دوينوويالي،دموسيقي دغبرپرځای دښم،ټوپک اوچاودني غرونه،دنازولوپرځای غندنه اووژنه،دمرستي پرځای تيری او... بس هره خوا پشماپشم دی،ټوپک دی،اورونه دي،ويني دي اوچاودني،وژنه ... اونه تماميدونکي خواشيني.

هلته په افغانستان کې زموردکوچنيانو اولميانوپه غورونوکي دښوونکي دغبرپرځای دقومندان آمرانه چيغې آزانگي کوي.اوس زمورماشومانواولميانوته د الف اوب زدکړي پرځای دډزو کولولارښوونه کيږي،دا دی زمورسرنوشت اودادی زمورښوونه اوروزنه.

په گاونډيو هيوادونو کې چې کوم ښوونځي اوپوهنځي پرانستل شوي وو،هغه هم دسياست اومذهب په رنگ رنگول شوي وو.هلته هرې مذهبي اوسياسي ډلې هڅه کوله چې خپل افکاراو عقايد تدریس کړي اودخپلونظامي اهدافودترسره کولوله پاره،په لومړي گام کې دماشومانو اوتنکيوزلميانوپه ذهنونوکي دجگړې ،وسلې او وژني مفاهيم ځای پرځای کړي.ددغو ښوونځيو اوپوهنځيوپه درسي کتابونوکي هيڅکله زده کوونکوته دخپل وطن تاريخ،ملي گټو،تمدن اوعلمي پرمختگونوپه باب څه نه ليکل کيدل،مورنی ژبه اولمي کلتور اصلاً مطرح هم نه و.ددغوښوونځيوپه يودرسي کتاب کې مې ولوستل:

ت = ټوپک ، ج = جهاد ، م = مجاهد ، ټ = ټانک ، و = وژل او...

ماشوم ته بايد دعلم، نوي ژوند اوتمدن تدریس وشي، نه دوژلواودښمنی.هغه درسي کتابونه چې دايديالوژيوپه رنگ رنگول شوي وي اوسياسيون دخپلواهدافودترلاسه کولوله پاره يوازي دوهلو،نيولو اووژلوتدریس ته په کې لومړي توب ورکوي،نوداسي درسي کتابونه پرته له دښمنی اوکرکي نه نورڅه دزده کوونکوپه ذهن کې تداعي کولای شي.دافراطي افکارواخواندان داسي کتابونه اودرسي مواد خپروي چې دنفرت او وژني زری کړي،نه د ورورگلوۍ او انسانيت څو ورځې مخکې مې سترگې او ذهن ددې جملوپه لوستلو زهير شول:

« حقاني شبکې دجنگياليودجذبولو اوروزني له پاره د « نظامي درسونه » په نوم کتاب خپورکړ... په کتاب کې وايي چې د جگړې له پاره دي بالغ ځوانان جذب شي ... جنگي درسونه سپارښتنه کوي چې وسله وال دي اول شيخ اسامه،بيا ملاعراوپه دريم نمبرکې دگلبدین حکمتيارډلې سره ملگري کيږي ...»

زه نه پوهيږم چې پښتون لالا به تر کومه د روا اونا روا جگړې په لومړۍ کرښه کې سر بايلي اوله قربانيو سره سره به بيا هم محکوم وي اوپه تخت نه،بلکې دباندې دپوتوايستلوپه ځای کې ناست وي.(توري دي لالا وهي،مړی دي اودلا وهي)،که دينداري کوي،دافراطي اوطالب نوم ورباندې ږدي،اوکه يې په ديندارۍ کې لږ سرغرونه ورنه وشوه،بيا کمونست بلل کيږي.لکه څنگه چې په افغانستان کې دشنه وحشت په راتگ سره هرڅه پشما پشم شول،په ايران اوپاکستان کې هم د مهاجروافغانانوحال همداسي درهم برهم و.په پاکستان کې هرڅه بايد د « آي - اس - آي » تربربرغ لاندې دپنجابيانوپه خوښه وشي.او په ايران کې يوازي دفارسي ژبي حکومت اوسيدات چليږي اودشيعه ايزم تربربرغ لاندې بايد دا کاروشي،که دبلي ژبي يا بل مذهب نوم چا نه سهواً هم له خولي ووزي،بس دکفاروسرلاری گڼل کيږي؛نوپه داسي حالت کې او داسي چاپيريال کې به دمورنی ژبي حالت څه ډول وي.

د روسي هيواد په ځينوښارونو،لکه مسکو اوسنکت پترزبورگ کې هم زيات شمير افغان مهاجرين ژوند کوي.هلته هم دمورنی ژبي مسأله دپاملرنې وړ ده.هغه وخت چې دتياږې استازي پرافغانستان واکمن شول،گڼ شميرتحصيل کړي له

وطن څخه ناچارو کوچيدل اوډيره سلنه يې دروسبي په فدر ائيف کې په مؤقتي ډول ميشت شول. هغو هيوادوالو چې يوڅه امکانات لرل، له روسيې څخه يې دخيز دتختي په ډول استفاده وکړه او دغربي اروپا خواته يې مخه کړه، خودپاملرني ورگن شمير افغانان نه د عقيدې اوسياسي ملحوظاتوله مخې، بلکې د مجبوريت اوضرورت له مخې دروسبي په ځينو ښارونو، له هغې ډلې نه په ماسکوکي پاتې شول. هلته يې هم له ډيرو ستونزو سره سره خپل فرهنگ هير نه کړ.

په ۱۹۹۴ کال کې يوشمير وتلي اوپيژندل شوي فرهنگيان سره راغونډ شول او «دافغانستان دفرهنگ ټولنه» په نامه يې يوه فرهنگي ټولنه جوړه کړه. دې ټولني دفترهنگ دبيلا بيلو برخو څانگې درلودې، د«پرديس» په نامه يې يونشرا تي ارگان درلود، دې ټولني دخپل ژوند په اوږدوکې گڼ شمير سيمينارونه، مشا عري، کنسرتونه اوفرهنگي محافل جوړکړل، خپل نشراتي ارگان «پرديس» يې چاپاوه اودټولني له فرهنگي کارونوترڅنگ يې دا پلان هم درلود چې دمورنۍ ژبې دزدکري، ساتني اوپالني کورسونه جوړ کړي، خوله بده مرغه دا کار يې ونه شوکړای چې ځانته دلایل هم لري، خوديادوني ورده چې دټولني له مؤسسينوڅخه ښاغلي جلال نوراني ديوه ښوونځي د پرانستوله پاره دخينودرسي کتابونودليکلو هڅه وکړه، خودمهاجرت په ژوند کې سکون اوقرارچيري وي، دی په بل لوري دخويم ځل له پاره مهاجر شواوله ماسکوڅخه يې کوم بل لوري ته مخه کړه اودا کار هم ځای پرځای پاتې شو. بيا ښاغلي فاروق فردا د« نويد» په نامه يواخبار راويسته، خوکه به کوم ليکوال دکوچنيانويا دهغودزدکري اومورنۍ ژبې په باب څه ورکړل، هغه به يې چاپول، خو خپله - سره له دې چې ميتکر ژورنا لست اوشاعر دی - څه يې ونه شوکړای.

بيا نور اخبارونه راووتل، فرهنگي ټولني جوړي شوي اوپه رنگارنگ نومونو فرهنگي کارونه پيل شول، چې کله کله به سيا سيونو هم سره په کې ښورول. بيا د «پرستو» په اخبار هم څه خپرونې وکړي.

وروسته له هغه د ښاغلي سيداعظم اخگر کارونه دستايني وړ دي. ده دوه اخبارونه د «ماما اخبار» او «مسافر» اخبارچاري کړ، دليکوالويوه ټولنه يې جوړه کړه اوترڅنگه يې يوشخصي ښوونځی هم پرانست چې دافغان کوچنيانودښوونې اوزوني اومورنۍ ژبې دزدکري په برخه کې يې يولرگتورگامونه پيل کړل، چې له څه مودې وروسته دمهاجرت سنتزمن ژوند دده دکارونومخه هم وربنده کړه. په هرصورت دايونیک عمل وچې زه يې مثبت ارزوم.

په روسيه کې دمورنۍ ژبې دزدکري اوساتني په برخه کې بل دپاملرني ورکاردمهاجرينوله پاره د ملگرو ملتونود « UNHCR » داداري او «اکليبر» دخبريه مؤسسي له خوا دافغان کوچنيانوله پاره ديوښوونځي پرانستل دي. په دې ښوونځي کې دنورومضامينوترڅنگ مورنۍ ژبه هم تدريسيدده په ماسکوکي دميشوا افغانانو اودهغو کوچنيانودکورنيو د معلوماتوله مخې چې کوچنيان يې همدې ښوونځي ته تلل، ددې ښوونځي تدریس ډير مثبت ارزول شوی دی دا خبره هم ديداولوورده چې په ماسکوکي دافغان کوچنيانوډيره سلنه په ستونزمنو فزيکي کارونواخته دي، په دې خاطر دښوونځي اومورنۍ ژبې دزدکري له پاره دومره وخت هم نه پيدا کيږي.

په غربي اروپا کې هم هر هيواد د خپلواک امکاناتو اوقوانينوپه چوکاټ د بهرنيانودمورنۍ ژبې له زدکري سره چلند کوي. دجرمني په کولن او هامبورگ ښارونوکي دپښتوژبې دزدکري له پاره يوڅه کار شوی دی، خوڅنگه چې په جدیت نه تعقيبيري، نومثبته پايله هم نه لري. په هامبورگ کې دنوروفرهنگي کارونوترڅنگه ښاغلي دپليوم انجنير هاشم خيل ځای دپښتوژبې دلوست يو کتاب ليکلی دی، دا کتاب په يوسلودوومخونوکي په ۱۹۹۳ ميلادي کال کې چاپ شوی دی. په دې کتاب کې دکوچنيانوله پاره لوست اوزدکړه په ابتدايي اوډيره ډول برابر شوي دي. دپښتوژبې توري اوبيا پښتوجملې په عنعنوي ډول ترتيب شوي دي، چې دلومرني سواد په زدکړه کې ډير ښه رول لوبولای شي.

په ۲۰۰۱ کال کې زما (اصف بهاند) دخپرنواو لاس لرلوموادو اومعلوماتوله مخې، ښاغلي عزيز محمد آماج د« په بهر کې دافغاني کوچنيانوله پاره پښتولوست» ترسرليک لاندې، ديودرسي کتاب کار پيل کړی دی، لومړی برخه يې، په جرمني کې دافغانستان کلتوري ودې ټولني له خوا تر چاپ لاندې و، اوپه دويمه برخه باندې يې ښاغلی ليکوال کارکوي. څنگه چې زه کتاب په لاس کې نه لرم، ځکه يې په اړه له څه ويلوډه کم. کيداى شي چې داروپايی هيوادونوپه ځينو نورو ښارونوکي هم دمورنۍ ژبې دزدکري په باب لږ اوډير کارونه شوي وي، چې جلا ځيرني ته اړتيا لري.

کومې ځيرني چې ۲۰۰۲ کال په لومړيو دريو مياشتوکي ما په نيگري ډول ترسره کړي دي، دهغو معلوماتوله مخې په جرمني هيواد کې پښتو ژبه په ثانوي تدريساتوکي شامله ده. له اتم ټولگي نه وروسته کوچنيان بايد جرمني ژبه اويوه بله بهرنۍ ژبه تعقيب کړي اودهغو ترڅنگه يوه هم دکوچنيانومورنۍ ژبه ده، که دکوم ماشوم مورنۍ ژبه پښتو وي، کولای شي پښتو تعقيب کړي.

دجرمني دولت په مرسته دمورنۍ ژبې دساتلو اودافغان کوچنيانودښوونې اوزوني په برخه کې بله ديدونې ورڅخه دا ده چې د «BAFAR» په نامه، په پيښور کې دښوونې اوزوني يوه مؤسسه جوړه کړي ده. دکار په پيل کې يې ديو څه مودې له پاره مشري پوهاند رحيم الهام کوله. ددې مؤسسي له خوا زيات شميردرسي کتابونه ليکل شوي دي، چې اکثراً په افغانستان کې دننه تدریس شوي دي. دغې مؤسسي په افغانستان کې دننه يوشمير ښوونځي هم درلودل.

په هغو هيوادونوکي چې افغانانوپناه اخيستي ده، يوه ډنمارک دی. په ډنمارک کې هم لکه نور هيوادونه دمورنۍ ژبې زدکړه، ساتنه اوپالنه دافغان کورنيوله پاره، يوه لويه ستونزه ده، په تيره دهغو کورنيوله پاره چې دمورنۍ ژبې په ارزښتونوپو هيري.

زما دمعلوماتو پر بنا په ډنمارک کې د پښتو او دري ژبو زدکړې او خوندي ساتلو له پاره هلې ځلې د تېرې پېړۍ په وروستۍ لسيزه کې پيل شوي دي. په ۱۹۹۳ ميلادي کال کې ډنمارک دولت ژمنه کړې کړې وه چې دافغان کوچنيانو له پاره به د مورنۍ ژبې زدکړې شرايط برابر کړي. د مورنۍ ژبې د خوندي ساتلو او تدريس په برخه کې ما له څو تنو ښاغلو سره خبرې وکړې چې په ډنمارک کې د مورنۍ ژبې په تدريس بوخت وو. دوی هر يوه دخپلو کارونو، تجربو، نيمگړتياوو او ستونزو په باب خبرې کړې دي چې دلته به يې لنډيز وړاندې شي:

د پښتو ژبې خوږ ژبی شاعر او فرهنگي دوست عبدالملک بيکسيار، چې د ډنمارک په کوبن هاون کې پښتو ژبه تدريسوله، داسې راته وويل:

« د مورنۍ ژبې زدکړې دا کورس ما په ۱۹۹۴ ميلادي کال کې په ډيرو ستونزو جوړ کړ او اوس هم مرژواندي سره لگيا يو ستونزې ډيرې دي او زموږ امکانات لږ دي. دا يوازې په ښوونځي او ښوونکي پورې اړه نه لري، په کورنيو پورې هم اړه لري. هغه کورنۍ چې غواړي افغانان پاتې شي، دا کاريې وکړي؛ او په کورنيو کې دننه دهغو په مرسته دي کورسون او زموږ هلوځلو يوڅه نتيجه ورکړه؛ او هغو کورنيو چې مرسته يې ونه کړه او يوازې يې درسمياتوله پاره دا کار وکړ، څه پاله يې هم تر لاسه نه کړه.

اوس په ډنمارک کې درسمي اسيايي مقاماتو له خوا داسې نظر رامنځ ته شوی دی چې د مورنۍ ژبې زدکړې کورسونه له منځه يوسي. دنوي حکومت په پروگرامونو کې د مورنۍ ژبې زدکړې له پاره ځانگړې بودجه په نظر کې نه ده نيول شوې. دلته بايد يوازې د ډنمارکي ژبې او ډنمارکي کلتور زدکړه وشي، که څوک مورنۍ ژبه زده کوي بايد دهغه مصارف د ماشوم کورنۍ ورکړي. او په خپله کورنۍ بايد پروگرام ورته جوړ کړي. ما د «بي بي سي» له خوا چاپ شوو کتابونو نه استفادې کړې ده، چې په تدريس کې تر نورو موادو مؤثر واقع شوي دي،

کله چې ما د مورنۍ ژبې (پښتو) کورس جوړاوه، راته وويل شول چې: که ته د ژبې حق غواړي، نو افغانستان ته ولاړ شه او يا له ايرانيانو سره په کورس کې کينه. ما بيا قناعت ورکړ چې پښتو او فارسي د دوسره جلا خلکو دوي بيلې ژبې دي. « بل افغان ښوونکی چې په ډنمارک کې يې د مورنۍ ژبې تدريس کړی دی، دکابل پوهنتون استاد ښاغلی اسد سماک دی. ده هم د مورنۍ ژبې د تدريس، امکاناتو او ستونزو او قوانينو په باب د تيليفون پر کرښه راته وويل:

« دلته کوبن هاون کې هر ناسيونال په هفته کې يوه ورځ درې درسي ساعته حق لري چې د مورنۍ ژبې زدکړې ته کيني، هغو ښوونکو ته د تدريس د لومړي توب حق ورکول کيږي چې د تدريس سابقه ولري. که په ډنمارک کې ژبه باندې پوه شي، ډيره ښه ده چې دنورو ښوونکو په غونډو کې گډون وکړي، له تجربو څخه يې استفاده وکړي.

پخوا داسې وو چې په کال کې دوه ځلې ټولو هغو ښوونکو ته چې د مورنۍ ژبې تدريس يې کاوه، يو لگچر او رول کيده، چې معلوماتي او ښوونيز اړخ يې درلوده. يوازې وروسته به له کوم پوهنتون څخه راغونډل کيده او د ښوونکو له پاره به يې لارښوونه کوله او هغو پوهنتونو ته به يې ځوابونه ويل، چې د مورنۍ ژبې د تدريس په دايره کې به رامنځ ته کيدل. دلته په ډنمارک کې ټولنه کې د انټرنيشنل (په ټولنه کې جذ بیدل) مسأله طرحه کيدله، او د غوکار پوهانو په ويل چې که دچامورنۍ ژبه زده وي، په ښه ډول کولای شي ډنمارکي ژبه او کلتور جذب کړي.

د مورنۍ ژبې زدکړه په کورنۍ او مورپلار پورې هم اړه لري، که هغوی مرسته ونه کړي، ماشوم نه شي کولای چې په پردي چاپيريال کې خپله مورنۍ ژبه وساتي. ما د مورنۍ ژبې په تدريس کې له بيلابيلو موادو نه استفاده کړې ده. يو کتاب مې تاليف کړ، چې په لومړي او دويم ټولگي کې تدريس يې په هغو موادو کې چې دافغانستان دحکومت يا دحکومت دضد ډلوله خوا ليکل شوي اوماته په لاس راغلي دي، په هغو کې قومي، مذهبي او جنسي رنگ ډير غالب دی او نفرت ته په کې لمن وهل شوي ده، او ډير ځلي جگړه په کې تبليغ شوې ده، ځکه يې زه له تدريس څخه ډه ډه کوم. او په دې کتاب کې چې ما ليکلی دی، زموږ دافغاني ټولني فرهنگي مسايل په نظر کې نيولوسره داروپايي ژوند - چې اوس مورژوند په کې کوو - بيلابيل اړخونه هم په نظر کې نيول شوي دي. خو اوس داسې گونگوسۍ دی چې د مورنۍ ژبې تدريس لغو کيږي، که ميندې او پلرونه يې تدريس غواړي، بايد مصرف يې په خپله ميندې پلرونه ورکړي...»

بل تن چې د ډنمارک کې د مورنۍ ژبې په تدريس بوخت و، دکابل پوهنتون پخوانی استاد شاه محمود محمود دی. ښاغلي محمود په هغه وخت کې چې د مورنۍ ژبې د تدريس دنده پرمخ بيوله، د مورنۍ ژبې زدکړې، امکاناتو او ستونزو په باب خپل نظر داسې څرگند کړ:

« مورته وخت راکړل شوی دی چې مورنۍ ژبه تدريس کړو. زه همدا اوس تدريس کوم، په دوو جلا ټولگيو کې زده کوونکي لرم، يو د مېنډيانوله پاره (الف ، ب ټولگی) او بل د يوڅه لويانو له پاره چې په هغه کې دنورو لوستونو ترڅنگ، د گرامر، تاريخ او جغرافيايي تدريس هم کوم. زه له هغو موادو نه استفاده کوم چې په وطن کې استفاده ورنه کيده. له بده مرغه په ډنمارک کې هڅه روانه ده چې د مورنۍ ژبې زدکړې کورسونه وتړل شي او که څوک دخپلو کوچنيانو د مورنۍ ژبې دساتني په غم کې وي، مصارف يې بايد چې په خپله ورکړي. »

دغه راز په ډنمارک کې د مورنۍ ژبې د تدريس له پاره نورو هيوادوالو په بيلابيلو ځايونو کې خپلې هلې ځلې نه دي سپمولي، چې په تفصيل سره يې يادونه ددې مقالې له حوصلي نه وتلې ده.

زما دمعلوماتو له مخې د مورنۍ ژبې زدکړې، ساتني او پالني مسأله ته، دسویدن په هيواد کې ترنورو هيوادونو ډيره پاملرنه شوې ده. د معلومات ما هله تر لاسه کړ چې د ۲۰۰۲ کال په پيل کې، دسویدن ستاکهولم ښار ته د مورنۍ ژبې هغه سيمينارته

دلچسپو و کورونکي په توگه وبلل شوی و م چې له سکندرنويایي هیوادونو (ډنمارک، سویډن، ناروي، فنلنډ) څخه د مورنۍ ژبې د تدریس دستور و د شریکولو او د تجاریو د راکړې و راکړې له پاره د مورنۍ ژبې ښوونکي رابلل شوي وو. په دغه سیمینار کې د مورنۍ ژبې یو ښوونکي، ښاغلي سلیم عزیزي، په سویډن کې د مورنۍ ژبې د تدریس د پیل په باب داسې راته وویل:

په سویډن کې د پښتو ژبې تدریس په ۱۹۸۰ میلادي کال کې په ښوونځیو کې پیل شو، په لومړي سر کې ښاغلي عبدالعلی رسول زاده تدریس کاوه، قاعده داسې وه چې د سویډني ژبې د تدریس پرمهال به، د مورنۍ ژبې ښوونکي هم موجود و. زموږ عملي کار دا ښودلې ده، چې له کومو کوچنیانو سره چې مینډي او پلرونه مرسته کوي، نتیجه یې ډیره ښه ده.

ددې خبرې یادول ډیر اړین دي چې، له پاسنیو یادو شوو هیوادونو او ښارونو نه پرته په ځینو نورو ښارونو او هیوادونو کې هم د مورنۍ ژبې تدریس، زدکړې، ساتنې او پالنې ته په شخصي یا رسمي ډول کار او پاملرنه شوې ده، چې یادول، د موادو راټولول، لیکل او ارزول یې وخت او جلا هڅو ته اړتیا لري.

ما ددې مقالې له لارې ۲۰۰۲ کال په پیل کې چې کوم وړاندیزونه کړي وو، اوس هم ورباندې باوري یم، خو اوس له هغه وخت نه لس کاله تیر شوي دي. د افغانستان اونړۍ شرایط په هر اړخیز ډول بدل شوي او بدلېږي پسي. زموږ پر هیواد، په ځانگړي ډول زموږ پر ښوونو او روزنه باندې هر کله د جگړو د ویرو ځوسپورې راغلی دی اوسیمه ایزې نادودې یې هم په مخ کې خنډونه جوړ کړي دي. ډیر ځلي کوچنیان په هیواد کې دننه په مورنۍ ژبې له تدریس څخه محروم شوي دي اوله هیواد نه بهر د کوربه هیوادونو د ژبو او کلتورونو تر سیوري لاندې او د مینډو او پلرونو د بې غورۍ په وجه د مورنۍ ژبې له زدکړې نه محروم پاتې شوي دي او همدا اوس هم دا پروسه په خراب او تړپ روانه ده.

اوس افغانان په هر ډول شرایطو کې چې دي، په هر هیواد کې چې ژوند کوي، باید د مورنۍ ژبې زدکړې، ساتنې او پالنې په برخه کې جدي پاملرنه وکړي. په ۲۰۰۲ کال کې چې ما د موضوع په اړوند د سویډن په ستاکهولم کې ځینې وړاندیزونه کړي وو، اوس یې هم ضروري بولم. هغه وړاندیزونه په لږ توپیر سره په دې ډول دي:

– په افغانستان کې سیاسي - نظامي حالت ټیټو نه لري، هره ورځ څه چې هره شیبه بدلېدلای شي، د همدې لامل له مخې د ټاکلي وړاندیز مطرح کول گران بریښي؛ څنگه چې په افغانستان کې دننه او له افغانستان څخه دباندې د مورنۍ ژبې دستورې توپیر سره لري، په افغانستان کې دننه په مورنۍ ژبې د تدریس اولیک لوست مسأله مطرح ده؛ اوله افغانستان څخه دباندې په مورنۍ ژبه باندې پوهیدل، د مورنۍ ژبې زده کول، ورباندې خبرې کول او دهغې دسا تلو او پالو مسأله مطرح ده. د همدې دلیل له مخې په افغانستان کې دننه ټولو کورنیو، دولتي اړوندو ادارو، ښوونکو او فرهنگیانو سره ښایي چې په مورنۍ ژبه باندې د لیک لوست مسأله دې نه هیروي اوساده دې نه انگېري؛ ځکه چې په مورنۍ ژبه باندې د پوځو زده کول او په دویمه ژبه باندې څه زده کول ډیر توپیر سره لري.

– په گاونډیو هیوادونو، په تیره پاکستان او ایران کې سره له دې چې مهاجر افغانان د یادو هیوادونو، ژبو او ټولنیزو سیاسي شرایطو بار پر اوږو وړي، خو باید د مورنۍ ژبې زدکړې، ساتلو اولیک لوست مسأله هیره نه کړي.

– اوس چې له افغانستان نه دباندې فرهنگي ټولني بې شمیره جوړې شوي دي، که دغه ټولني دنورو هیوادونو دنارو او پروگرامونو په لمنو پورې نه وي زور ندې؛ باید د افغان کوچنیانو مورنۍ ژبته پاملرنه وکړي او په کوربه هیوادونو کې له رسمي مقاماتو سره په تماس کې د مورنۍ ژبې زدکړې په برخه کې بنسټیز کار پیل کړي. څومره چې زه مالومات او تجربه لرم، د بي بي سي د تعلیمي ادارې له خوا د خپرو شوو یو کتابونو د تدریس نتیجه ډیره ښه ده، ځکه یې د تدریس د دوام پلوی یم او وایم چې د دغو کتابونو د تدریس لړۍ دې پراخه شي.

– څنگه چې ښکاره ده په افغانستان کې دننه چاپیریال، د گاونډیو هیوادونو چاپیریال او نورو هیوادونو چاپیریال یو بل سره جوت توپیرونه سره لري. باید د هر هیواد د عیني شرایطو، ستونزو او امکاناتو په نظر کې نیولو سره د مورنۍ ژبې زدکړې، ساتنې او پالنې له پاره درسي مواد او شرایط برابر کړای شي.

– څنگه چې لیدل کيږي د ډیرو هیوادونو په تعلیمي نصاب کې د مورنۍ ژبې زدکړې له پاره ځای نه شته، د همدې دلیل پر اساس له هرې ممکنې وسیلې نه په استفادې سره د مورنۍ ژبې زدکړه په تعلیمي نصاب کې ځای پر ځای شي، او که ممکنه نه وي، د کوچنیانو کورنۍ، فرهنگیان او ښوونکي دې په شخصي ډول د مورنۍ ژبې د کورسونو پرانستلو ته ملا وتړي.

– په هیواد کې دننه اوله هیواد څخه دباندې میدیا سره ښایي چې د مورنۍ ژبې د اهمیت، تدریس او ساتلو په برخه کې په پراخ ډول تبلیغاتي کمپاین پیل کړي. ټول لویکو الوته لازمه ده چې د موضوع د اهمیت په اړوند مقالې او کتابونه ولیکي. – دې مسألې ته دې دلویانو او کورنیو پام وي:

کوچنی چې په پردې چاپیریال کې لویږي، هر ډول چې کيږي، باید د مورنۍ ژبې زدکړې ته یې جدي پاملرنه وشي، چې په دې ډول ما شوم وکولای شي چې له خپلې کورنۍ او هیواد والو سره د پوهوني راپوهوني او ارتباط یوه وسیله ولري. که نني ماشومان اوس د سبا ورځې ځوانان له هر څومره لوړو زدکړو سره خپل وطن او خلکو ته وروگرځي، که په خپله مورنۍ ژبه چې دده دخلکو ژبه هم ده، خبرې ونه شي کړای، نه یوازې دا چې هغو خلکو او هغه وطن ته خدمت نه شي کولی، بلکې خپل شخصیت ته یې هم ضرر رسوي او پایلې یې منفي دي.

– د مورنۍ ژبې په اړوند دې د ټولو ډیرو ټولنو، فرهنگي مؤسسو، میدیا او اشخاصو لپاره د علمي، دملگرو ملتونو د ځانگړو ادارو له پروگرامونو سره همغږي شي. درسي پروگرام او درسي مواد باید د علمي

اوځانگيزومتخصصينو له خوا د تيروتجار بوله مثبتواړخونونه په استفادې سره وليکل شي. هيله داسې ده چې ددې آثارودچاپ مصارف دي دملگرو ملتونود ماشوم صندوق (يونيسف) له خوا ورکړل شي.

څنگه چې دسويډن دولت دمورنۍ ژبې په برخه کې زات کارکړی دی اوښې تجربې لري، نوپه نږدې راتلونکې کې دې، دملگرو ملتونواورويپي اتحاديې سره په تفاهم کې دمورنۍ ژبې دتدريس اوخوندي ساتلوکارپوهان، ليکوال او د نظر خاوندان ديوه علمي سيمينارپرميز سره راتول کړي؛ چې هغوی ديوه واحد درسي پروگرام اودرسي موادوله پاره، خپلې تجربې، ليکنې اونظريات يوبل ته واوروي اوخپلوکې دې قناعت سره وکړي. داسې نه شي چې بيا يوشوونکی په يوځای کې ماشوم ته ووايي چې:

دافغانستان فلانی واکدار خدمتگار اوملي قهرمان و، اودابل يې ووايي چې هغه خاين و، وطن پلورونکی اوقاتل و. دا نمونې ددې لړپه تيروتجار بوکې، له بده مرغه ليدل شوې دي.

– په راتلونکې کې دې په نويو چاپيدونکو درسي کتابونوکې دملي گټواوملي هويت مسألې ته جدي پاملرنه وشي او دمسايلو د روښانولو له پاره دې وطني نومونې اوملي ترمنالوژي وکارول شي.

– که مور ماشومان له بيسوادې، ظلم، زورزياتي او محروميتونوڅخه خلاص نه کړو، په څویم ځل به موانسانيت له بې عدالتۍ او ظلم سره مخامخ کړی وي.

راشئ ماشومان دبیسوادې له لوی ظلم څخه وژغورئ!

راشئ دکوچنيانو په باب هغسې چې دنوي زمانې علمي غوښتنې يې غواړي، فکر وکړو!

کوچنيان گلان دي، گلان ښه وساتئ!!!

« هر قوم په خپلې ژبې او هره ژبه په خپلو ادبياتو ژوندی پا تي کيږي »
(محمود طرزي)